

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 53C/38/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125284723
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Roštárová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6125284723.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Alenou Roštárovou v sporovej veci žalobcu: H Point, s.r.o., IČO: 43 838 286, so sídlom Magnezitárska 11, Košice, zast. AZARIOVÁ & RUZBAŠÁN Law firm s.r.o., IČO: 47 237 406, so sídlom Kmeťova 26, Košice, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, o zaplatenie 521,67 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi istinu 521,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,90% ročne zo sumy 521,67 eur od 02.03.2025 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobcovi proti žalovanej p r i z n á v a n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica podľa zákona č. 307/2016 Z. z. zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 27.05..2025, domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 521,67 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania.
2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.12.2024 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Volkswagen Beetle, EČV: Z rok výroby: 2012 (ďalej len „motorové vozidlo“), ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenej. Predmetnú škodovú udalosť spôsobilo motorové vozidlo, EČV: Y vlastníka: M., ktorý mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená a ten ju zaregistroval pod číslom poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX..Vzhľadom na vzniknutú situáciu si poškodený, dal svoje poškodené motorové vozidlo opraviť v servise H Point, s.r.o.. Náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške 3 613,88 eur. Táto pohľadávka bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. XXXXXXXX, ktorej súčasťou je kalkulácia. Na základe oznámenia o poistnom plnení zo dňa 14.02.2025 bolo oznámené ukončenie šetrenej škodovej udalosti a žalovaný priznal na účet žalobcu pohľadávku vo výške 3 092,21 eur. Uplatnená pohľadávka za opravu motorového vozidla poškodeného v dôsledku poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX predstavovala sumu vo výške motorového vozidla, ktorým je poškodený postúpená na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 18.02.2025. Ako dôvody krátenia poistného plnenia žalovaný uviedol priznanie nákladov na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 21,00 eur bez DPH/ hod., ktoré zodpovedajú priemernej sadzbe normohodiny práce neautorizovaných servisov v danom regióne a čase a priznanie primeraných nákladov na lakovací materiál vypočítaných v kalkulačnom programe (výška lakovacej konštanty 100 %). V súvislosti s postupom pri výpočte poistného plnenia je dôležité zdôrazniť, že náklady na prácu sa vypočítajú len s priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom (vrátane DPH), ktorá neprevyšuje sumu obvyklú v danom regióne opravcu pre

konkrétnu značku a typ vozidla. V prípade, že bude hodinová sadzba účtovaná opravcom vyššia, potom poisťovňa hradí maximálnu hodinovú sadzbu obvyklú v danom regióne pre konkrétnu značku a typ vozidla. Žalobca si za jednu NH práce účtoval 42 eur bez DPH, čo je cenou obvyklou. Pre porovnanie poukazuje na cenník mechanických, karosárskych a lakovacích prác v regióne pre vozidlo Volkswagen Beetle: Todos Košice, Prešovská cesta 1212, 040 01 Košice-mechanické, elektrikárske, klampiarske a lakovacie práce - 69,00 EUR bez DPH - Auto Gabriel, s.r.o. Košice, Osloboditeľov 70 ,040 17 Košice-Barca - 65,00 € bez DPH - mechanické, elektrické, lakovacie a klampiarske práce S poukazom na vyššie uvedené cenníky iných autoservisov, pôsobiacich v tom istom regióne ako autoservis žalobcu je zrejmé, že suma vyúčtovaná žalobcom, predstavuje cenu obvyklú, keďže v zmysle faktúry žalobcu, cena za normohodinu bola účtovaná vo výške 42 eur bez DPH. Žalovaný v rámci oznámenia o poistnom plnení zo dňa 14.02.2025, uvádza, že do poistného plnenia boli priznané primerané náklady na lakovací materiál vypočítané v kalkulačnom programe (výška lakovacej konštanty 100%). Vo vzťahu k danému tvrdeniu žalovaného je nevyhnutné upozorniť na skutočnosť, že žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal na základe čoho krátil poistné plnenie, respektíve nepreukázal, na základe čoho považuje cenu vyúčtovanú žalobcom (výška konštanty 130%) za neprimeranú. Je to práve žalovaný, kto nesie dôkazné bremeno, a ktorý je povinný riadne preukázať dôvody akéhokoľvek krátenia poistného plnenia. Vo vzťahu k lakovacej konštante poukazujeme na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.09.2020, sp. zn. 3Cob/75/2020, ktorý v bode 34 uvádza „...Žalovaný nepreukázal, že žalobcom účtované množstvo lakovacieho materiálu a prác nezodpovedá potrebe konkrétnej opravy. Pri konkrétnej oprave motorového vozidla s ohľadom na mieru a charakter poškodenia musí žalovaný uviesť, prečo mal byť použitý iný lakovací koeficient, ako ten, ktorý použil žalobca.“ Uviedol, že s ohľadom na ním predložené argumenty a dôkazy je potrebné považovať argumenty žalovaného za ničím nepodložené tvrdenia, a z tohto dôvodu je nevyhnutné dospieť k jednoznačnému záveru, že žalovanému sa nepodarilo uniesť dôkazne bremeno v súvislosti s krátením poistného plnenia. Skutočnosti, ktoré žalovaný v Oznámení o poukázaní náhrady škody, resp. vo výpočtoch poistného plnenia uviedol, nemajú zákonný ani zmluvný podklad. Ich cieľom je iba účelovo sa vyhnúť vyplateniu celého poistného plnenia, na ktoré má poškodený, resp. žalobca nárok. Poukázal na ustanovenia zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zákon o PZP“) a ustanovenie § 442 Občianskeho zákonníka a uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 M Cdo 23/2008, zo dňa 21. decembra 2009 k výkladu pojmu skutočná škoda. Právo na náhradu škody vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na náhradu škody poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonanú a fakturovanú opravu, ktorú riadne preukázal. Servis, t. j. žalobca, pri oprave poškodeného motorového vozidla postupoval tak, aby motorové vozidlo bolo z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzky schopné ako pred škodovou udalosťou. Oprava bola prevedená účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, jej cieľom a zmyslom bolo, aby poškodené motorové vozidlo spĺňalo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické kritériá ako pred škodovou resp. poistnou udalosťou. Keďže žalovaná nezaplatila riadne a včas, dostala sa do omeškania a žalobca si uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania vo výške 7,90% ročne zo sumy 521,67 eur od 02.03.2025 do zaplataenia.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 23.04.2025 platobný rozkaz, sp. zn. 18Up/542/2025, ktorým uložil žalovanej povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 521,67 eur s úrokom z omeškania vo výške 7,90% od 02.03.2025 do zaplataenia. Proti predmetnému platobnému rozkazu podala žalovaná vecne odôvodnený odpor a konanie bolo postúpené tunajšiemu súdu.

4. Žalovaná v odpore uviedla, že dňa 21.12.2024 došlo k poškodeniu motorového vozidla zn. VOLKSWAGEN BEETLE, EČV: Z. (ďalej tiež len „poškodené vozidlo“) poškodenej. Škoda na poškodenom vozidle bola spôsobená zrážkou s motorovým vozidlom zn.: OPEL VECTRA, EČV: Y., ktoré je vo vlastníctve obchodnej spoločnosti M., (ďalej tiež len „vinník“). Vinník mal so žalovanou uzatvorenú Poistnú zmluvu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. X XXX XXX XXX. Poistná udalosť bola dňa 23.12.2024 ohlásená žalovanej, ktorá ju zaevidovala pod č. X XXX XXX XXX.. Uviedla, že rozporuje nárok žalobcu v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. K posúdenie výšky nákladov na opravu poškodeného vozidla uviedla, že v rámci dokumentovania rozsahu škody na poškodenom motorovom vozidle uskutočnila dňa 30.12.2024 obhliadku vozidla, a to prostredníctvom odborného technika obchodnej spoločnosti Slovexperta. Na základe údajov zistených z obhliadky bola vyhotovená kalkulácia nákladov na opravu, ktorá bola spolu so zápisom o poškodení zaslaná na e-mailovú adresu autoservisu, splnomocneného poškodeným na komunikáciu so žalovanou v súvislosti s riešením predmetnej škodovej udalosti: R. <mailto:R.>. V Zápise o poškodení vozidla sa výslovne uvádza: „Poškodenie, ktoré nie je uvedené v Zápise o obhliadke poškodeného MV, nebude zahrnuté

do plnenia poisťovne.“ „Majiteľ vozidla (poverená osoba) prevzala od technika tlačivo na hlásenie škodovej udalosti a zoznam zmluvných servisov.“ „Majiteľ vozidla (poverená osoba) bola informovaná, že v prípade zistenia ďalšieho poškodenia je povinná privolať technika na doobhliadku.“ Žalobca mal teda vopred vedomosť o tom, že poisťné plnenie bude poskytnuté len v rozsahu poškodení, ktoré sú súčasťou Zápisu. Žalovaná nevyklučuje, že po odstrojení vozidla pri jeho oprave sa môžu objaviť ďalšie poškodenia, ktoré pri prvotnej obhliadke neboli viditeľné. Za týmto účelom je však poškodený poučený, že v týchto situáciách je nevyhnutné privolať technika za účelom uskutočnenia doobhliadky. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: 5 Cdo 126/2009 zo dňa 30.6.2010 k pojmu príčinnej súvislosti a vzniku škody. Uviedla, že nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je existencia príčinnej súvislosti medzi udalosťou, ktorá mala škodu spôsobiť a samotnou škodou. Nakoľko obhliadkou nebola preukázaná potreba prístreku krytky zadného nárazníka, žalobca, resp. autoservis bez konzultácie so žalovanou, v rozpore s poučením riadne adresovaným žalobcovi a servisu, uskutočnil opravné úkony, ktoré zjavne neboli nevyhnutné. Žalovaná má za to, že dôkazmi predloženými žalobcom ani inými dôkazmi v konaní nebolo jednoznačne preukázané, že oprava vozidla mala byť uskutočnená až v tak veľkom rozsahu v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 21.12.2024. Keďže žalovaná je povinná nahradiť škodu len pri zodpovednosti za škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou, a nárok je riadne preukázaný, žalovaná zotrváva na stanovisku, že pri likvidácii poisťnej udalosti postupovala správne. Ďalej uviedla, že medzi stranami je sporná sadzba za normohodinu práce, nakoľko autoservis si účtoval pri lakovacích prácach vyššiu sadzbu za jednu normohodinu práce ako bola žalovanou priznaná cena za normohodinu práce vo výške 21,00 EUR bez DPH/hod. Poukázala na skutočnosť, že autoservis, ktorý vykonával opravu je neautorizovaným servisom. V prípade autorizovaných servisov si tieto spravidla účtujú vyššiu cenu práce, ako v prípade neautorizovaných servisov, nakoľko sú na nich kladené vyššie požiadavky a majú vyššie prevádzkové náklady. Cena normohodiny práce, účtovaná žalobcom, je v danom regióne na daný typ autoservisu preto neadekvátne. Servis, ktorý vykonal opravu poškodeného motorového vozidla nie je autorizovaným servisom poskytujúcim servis vozidiel, a teda nedisponuje parametrami, vybavením, školiacim procesom a certifikáciou, a teda ani službami, ktoré sú poskytované zákazníkom zo strany autorizovaných servisov uvedenej značky. Žalovaná v tejto súvislosti poukazuje na rozdiely medzi autorizovaným servisom a neautorizovaným servisom, ktorý okrem iného spočíva v tom, že autorizovaný servis: uskutočňuje pravidelné školenie pracovníkov (klampiarov, mechanikov, lakovníkov, elektromechanikov) u importéra danej značky pre slovenský trh, k opravám jednotlivých modelových radov danej značky Výsledkom týchto školení sú odborné skúšky pracovníkov s následným certifikovaním pre opravy vozidiel danej značky, tieto školenia sú pritom na pravidelnej báze v závislosti od požiadaviek danej značky, má predpísané vybavenie dielne - autorizovaný servis musí disponovať predpísaným vybavením na opravy motorového vozidla určeným výrobcom danej značky, t.j. od klampiarskych sad náradia, cez rôzne prípravky, až po diagnostické zariadenia, ktoré sú presne pre danú značku vybavené softwarom od výrobcu vozidla, disponuje certifikátmi kvality podľa noriem výrobcu motorového vozidla, resp. certifikátmi kvality podľa noriem ISO, garantuje, že oprava vozidla je vykonaná v zmysle požiadaviek na kvalitu opravy daných výrobcom vozidla, resp. importérom danej značky pre daný trh, musí spĺňať priestorové požiadavky pre opravy motorového vozidla dané výrobcom, resp. importérom danej značky (vzhľad, minimálne rozmery, rozmiestnenie pracovísk, čistota, a pod.), k oprave používa predpísané materiály určené výrobcom danej značky (od originálnych náhradných dielov, až po lepiace sady, tmely), má predpísané skladovanie náhradných dielov. Oproti tomu neautorizovaný servis využíva univerzálne náradie pre opravy vozidiel rôznych značiek, univerzálne diagnostické zariadenia, univerzálne materiály (tmely, lepiace sady), pracovníci servisu nedisponujú odbornými skúškami pre opravu vozidiel danej značky, nie sú pravidelné školenia pre opravu motorového vozidla danej značky, vybavenie servisu nespĺňa kvalitatívne požiadavky na opravu motorového vozidla určené výrobcom danej značky. Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že autorizovaný servis má vyššiu cenu za normohodinu práce z dôvodu vyšších prevádzkových nákladov. Nakoľko sa v prípade žalobcu nejednalo o autorizovaný servis, ktorý má vyššiu cenu za normohodinu práce z dôvodu vyšších prevádzkových nákladov, žalovaná poskytla poisťné plnenie vo výške, ktorá zodpovedala cene normohodiny vo výške 21,00 eur bez DPH, a to aj s prihliadnutím na obvyklé ceny normohodín neautorizovaných servisov v danom regióne. V spojitosti s rozdielom medzi autorizovaným a neautorizovaným autoservisom poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.08.2019, sp. zn. 6Co/156/2017. Má za to, že postup žalovanej pri likvidácii poisťnej udalosti bol správny a poisťné plnenie vyplatené poškodenému je v primeranej výške, vzhľadom na uskutočnenie opráv v neautorizovanom servise. K určeniu lakovacej konštanty uviedla, že pri navyšovaní lakovacieho koeficientu nad 100 % sa nejedná o potrebu jeho navýšenia z dôvodu napr. dvojitého alebo trojitého lakovania, ale len ide o navýšenie koeficientu, ktoré sa vzťahuje

na charakter farby laku, a to napr. perleťové, metalické odlesky, resp. špecifický typ farby (napr. pri luxusných vozidlách ako Porsche, Ferrari a pod.). Certifikovaný systém Audatex okolnosti špeciálneho typu farby napr. 2-vrstvová uni, zohľadňuje pri stanovovaní lakovacej konštanty vo výške 100 % a nie je to dôvodom jej navyšovania. Túto skutočnosť preukazuje aj Metodika lakovania AZT Podľa bodu 4.10 Metodiky: „Vo výpočte spotreby lakovacieho materiálu sú v požadovanej výške zahrnuté všetky materiály, kt. sú potrebné k riadnemu vykonaniu všetkých pracovných operácii, súvisiacich s lakovaním. Náklady na materiál sú vypočítané v závislosti na skutočnej spotrebe, pričom vo výpočte sú zohľadnené doporučené predajné ceny od zohľadnených dodávateľov/Importérov lakovacích materiálov v príslušnej krajine (bez DPH). Výsledné hodnoty spotreby lakovacieho materiálu sú aritmetickým priemerom zohľadnených výrobcov a v kalkulačných systémoch Audatex tieto hodnoty vyjadruje hodnota 100, v podpornom kóde PK51 (PK51=100 [%]). Pri lakovaní perleťovými lakmi (v Audatex systéme označené ako: Mica, Minerál, Perleť, Perleťelekt) je možné vyjadriť prirážku (odporúčaný rozsah prirážky 12%-20%) na lakovací materiál pomocou podporného kódu PK03.“ V časti 4.8 Metodiky je v jednotlivých častiach zadávania vrstiev laku medzi možnými položkami vedený aj kód lakovania v systéme Audatex „Z8 - 2-vrstvová uni“, ktorá sa zadáva pri stanovovaní základných parametrov spôsobu lakovania poškodeného motorového vozidla. V kalkulácii nákladov, ktorú žalovaná zaslala žalobcovi sa na str. 3 v časti LAKOVANIE jasne uvádza, že pri výpočte ceny práce sa vychádzalo z 2-vrstvového lakovania „uni“. Kalkulácia žalovanej tieto špecifiká laku vozidla teda zohľadňuje a v rámci výpočtu zahŕňa primeranú sumu za riadnu opravu laku v súlade s postupom stanoveným výrobcom vozidla. Žalovaná má teda za to, že pri výpočte poisťného plnenia postupovala správne, keď priznala lakovacou konštantu vo výške 100 %, ktorá zohľadňovala už aj dvojvrstvové lakovanie - uni. Považuje žalobu za nedôvodnú v celom rozsahu a žiada ju zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu žalovanej zo dňa 22.05.2025 uviedol, že žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu účelovo a nesprávne zavádza, odkláňa pozornosť od merita veci, ktorým je zákonný nárok poškodeného voči žalovanej, vyplývajúci z PZP. Tento zákon je v postavení lex specialis a poškodenému, ktorému bola vnútená škoda iným vinníkom poskytuje zvýšenú ochranu. Zmyslom a účelom zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „PZP“) je eliminovať finančný dopad na poškodeného, ktorý nič neporušil a iným subjektom mu bola na jeho majetku spôsobená škoda. K rozlišovaniu servisov na autorizované a neautorizované žalovaná v odpore argumentuje, že na trhu v oblasti opráv a údržby vozidiel sa stretávajú služby autorizovaných a neautorizovaných servisov, pričom primárnym rozdielom medzi týmito servismi je najmä v používaní náhradných dielov, prípravkov, vybavenia. Na to, aby bolo možné neautorizovanému servisu priznať hodinovú sadzbu vo výške ako má autorizovaný servis je potrebné, aby zo strany servisu bolo preukázané, že kvalita opravy je rovnaká ako pri autorizovanom servise, je potrebné aby sa preukázal náležitým technickým vybavením svojho servisu a pod. Rozdeľovanie autoservisov na autorizované a neautorizované poisťovňou nemá oporu PZP ani v OZ. Preto nepožíva právnu ochranu a takáto argumentácia žalovanej je nedôvodná. V danom prípade následkom škodovej udalosti vznikla na motorovom vozidle poškodeného škoda, ktorú si poškodený dal opraviť v autoservise žalobcu. Zdôrazňuje, že je na slobodnej vôli poškodeného, kde si nechá svoje poškodené motorové vozidlo opraviť. Žalobca ako autoservis vykonávajúci opravy motorových vozidiel opravu poškodeného motorového vozidla vykonal za účelom odstránenia následkov škodovej udalosti a jeho navrátenia do pôvodného stavu, teda do stavu pred škodovou udalosťou. Nemôže byť na škodu poškodenému, že poisťovne podľa svojho delenia a kritérií, ktoré nemajú oporu v legislatíve SR ani EÚ, kráti výšku škody poškodenému v závislosti od toho, kde si dá poškodené motorové vozidlo opraviť. Žalobca vykonal opravu technologickým postupom zodpovedajúcim danému typu a značke motorového vozidla. Žalobca taktiež predložil cenníky, iných autoservisov v danom regióne z ktorých vyplýva, že žalobca si za opravu poškodeného motorového vozidla účtoval cenu obvyklú v danom regióne. Podporne k jeho argumentácii poukazuje na rozhodnutie KS Košice sp. zn. 3Cob/20/2020 zo dňa 04.11.2021 a sp. zn. 2Cob/71/2019 zo dňa 18.10.2018 ktoré uvádzajú, že bez ohľadu na to, či ide o autorizovaný alebo neautorizovaný servis, kvalitu práce to neovplyvňuje a nie je to relevantným dôvodom na krátenie ceny práce. Uviedol, že dôkazné bremeno je na strane poisťovne a tá je povinná preukázať zákonný dôvod krátenia. Servis nie je povinným poisťovni dokazovať kvalitu svojej vykonanej práce, pri ktorej bol technologický postup odporúčaný výrobcom dodržaný. Zdôraznil, že PZP ani OZ, ani žiadna iná legislatíva neurčuje a nezakladá právo žalovanej na takýto postup, hodnotenie a dokonca krátenie náhrady škody poškodenému na základe toho, že motorové vozidlo nebolo opravené v určenej zmluvnej opravovni, kde by cena za opravu bola nižšia, a ak by dal poškodený motorové vozidlo opraviť v zmluvnej opravovni, náhrada škody by mu bola priznaná v plnej výške. K námietke žalovanej k výške priznanej

lakovacej konštanty uviedol, že je to žalovaná, kto znáša povinnosť preukázať, prečo priznáva úhradu nákladov na lakovací materiál podľa lakovacej konštanty v inej výške, než akú použil autoservis pri oprave motorového vozidla, už v samotnom oznámení o poistnom plnení a v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 14.02.2025 uvádza: „Do poistného plnenia boli priznané primerané náklady na lakovací materiál vypočítané v kalkulačnom programe (výška lakovacej konštanty 100%).“ Poukázal na § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP a uviedol, že strohé uvedenie, že boli priznané náklady na lakovací materiál vypočítané v kalkulačnom programe, nie je možné považovať za riadne zdôvodnenie krátenia. Kalkulácia, na základe ktorej žalovaná postupovala, nie je objektívnym nástrojom na výpočet plnenia a taktiež nemá záväzný charakter, preto ju nie je možné považovať ako dôkaz odôvodňujúci krátenie náhrady škody. Žalovanou využívaný program na kalkuláciu, teda AUDATEX, je v zásade vytvorený poisťovňami a pre účely poisťovní. Pričom cena normohodiny je určená trhom. Žalobca pritom v rámci podanej žaloby preukázal, že ním účtovná cena za normohodinu je cenou obvyklou a dokonca nižšou, ako ceny účtované ostatnými autoservismi v regióne. Vo vzťahu k lakovacej konštante poukazuje na rozhodnutie KS v Košiciach zo dňa 30.09.2020, sp. zn. 3Cob/75/2020, ktorý v bode 34 ustanovuje: prác nezodpovedá potrebe konkrétnej opravy. Pri konkrétnej oprave motorového vozidla s ohľadom na mieru a charakter poškodenia musí žalovaná uviesť, prečo mal byť použitý iný lakovací koeficient, ako ten, ktorý použil žalobca.“ K lakovaniu nárazníka uviedol, že žalovaná uvádza, že žalobca mal teda vopred vedomosť o tom, že poistné plnenie bude poskytnuté len v rozsahu poškodení, ktoré sú súčasťou Zápisu...Nakoľko obhliadkou nebola preukázaná potreba prístreku krytky zadného nárazníka, žalobca, resp. autoservis bez konzultácie so žalovanou v rozpore s poučením riadne adresovaným žalobcovi a servisu, uskutočnil opravné úkony, ktoré zjavne neboli nevyhnutné.“ Škodová udalosť sa stala dňa 21.12.2024. Poistná udalosť bola nahlásená dňa 23.12.2024. Nakoľko poškodený chcel mať svoje motorové vozidlo čo najskôr prevádzky-schopné, poškodené motorové vozidlo nechal ho opraviť v servise žalobcu. Poukazuje na skutočnosť, že Zápis o poškodení motorového vozidla bol vyhotovený až dňa 30.12.2024. V Zápise o poškodení motorového vozidla poverený obhliadajúci technik žalovaného uviedol: Diely na výmenu KRYT NÁRAZNÍKA Z, SPOJLER NÁRAZÍKA Z, Lakovanie, KRYT NÁRAZNÍKA Z (lak nového dielu). Na základe vyššie uvedeného je preukázané, že medzi škodovou udalosťou a poškodením zadného nárazníka existuje príčinná súvislosť. Zadný nárazník bol v dôsledku škodovej udalosti vymenený a následne aj lakovaný. Vzhľadom na konštrukciu daného dielu bolo nevyhnutné, aby lakovaním prešli aj všetky jeho viditeľné súčasti vrátane krytky zadného nárazníka. Ak by totiž táto krytka nebola lakovaná, došlo by k viditeľnému rozdielu v odtieni farby medzi jednotlivými časťami nárazníka, čo by spôsobilo nejednotný vzhľad vozidla. Takýto stav by znamenal, že vozidlo nebolo privedené do pôvodného stavu, ktorý malo pred vznikom poistnej udalosti. Oprava poškodeného vozidla by nebola účelná, nakoľko by motorové vozidlo nespĺňalo estetické kritériá, ktoré spĺňalo pred poistnou udalosťou. Poukázal na predloženú fotografiu, z ktorej je zrejmé, že krytka zadného nárazníka bola súčasťou vymeneného celku a bola oprávnené zahrnutá do lakovania s cieľom zabezpečiť jednotný vzhľad. Zdôraznil, že servis postupoval v zmysle Zápisu o poškodení motorového vozidla, ktorý je záväzným dokumentom pre opravu poškodeného motorového vozidla, nakoľko jasne stanovuje príčinnú súvislosť medzi škodou udalosťou a škodou (porovnaj aj j rozhodnutie KS v Bratislave pod sp. zn. 6Cob/64/2023). Žalovaná pri určovaní výšky lakovacej konštanty vychádzala z výsledkov kalkulácie systému Audatex, čo uvádza v odpore. Kalkulácia, na základe ktorej žalovaný postupoval, nie je objektívnym nástrojom na výpočet plnenia a taktiež nemá záväzný charakter, preto ju nie je možné považovať ako dôkaz odôvodňujúci krátenie náhrady škody. Žalovanou využívaný program na kalkuláciu, teda AUDATEX je v zásade vytvorený poisťovňami a pre účely poisťovní. Pričom cena normohodiny je určená trhom. Žalobca pritom v rámci podanej žaloby preukázal, že ním účtovná cena za normohodinu je cenou obvyklou a dokonca nižšou, ako ceny účtované ostatnými autoservismi v regióne. Kalkulačný program, resp. kalkulácia žalovanej nie je objektívnym nástrojom pre výpočet výšky opravy, likvidátor má možnosť zasahovať a vstupovať do jednotlivých výpočtov, nakoľko môže vkladať a vybrať rôzne parametre (napr. výška normohodiny, lakovacia konštanty, najlacnejšie (originálne) náhradné diely, ktoré sú ponúkané od rôznych predajcov náhradných dielov v rámci SR. Žalobca vykonal opravu poškodeného motorového vozidla podľa technologických postupov ustanovených výrobcou a čas ktorý vynaložil na opravu bol nevyhnutný na to, aby vozidlo spĺňalo rovnaké technické vlastnosti ako malo pred vznikom škodovej udalosti. Podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 21.11.2019, sp. zn. 14Cop/86/219: „K samotnej kalkulácii poistného plnenia (AUDATEX), predloženej žalovaným v konaní pred okresným súdom (č.l. 76 spisu) je potrebné v zhode so súdom prvej inštancie uviesť, že program AUDATEX môže paušálne (odhadom podľa nastavenia systému) stanoviť predpokladanú cenu opravy, avšak nemôže zohľadniť všetky rozhodné skutočnosti k výslednej skutočnej (primeranej a účelnej) cene realizovanej opravy poškodeného vozidla. Podľa názoru odvolacieho súdu predmetná

kalkulácia žalovaného nie je bez ďalšieho objektívnym a už vôbec nie jediným nástrojom pre výpočet - zistenie výšky reálnej ceny uskutočnenej opravy a v podstate má poisťovni slúžiť ako porovnávacia pomôcka, [...]. Kalkuláciou žalovaného je určená potenciálna škoda, nie však skutočná škoda, pretože kalkulačný program nemôže premietnuť všetky okolnosti konkrétnej opravy poškodeného vozidla.“ Kalkulácia žalovanej je len interným dokumentom žalovaného. Má slúžiť ako pomôcka, nemá to byť však určujúci a rozhodujúci podklad pre výpočet náhrady škody. Výšku skutočnej škody určuje až faktúra za vykonanú opravu, pretože tá predstavuje skutočnú sumu, ktorú musel poškodený vynaložiť pre to, aby jeho poškodené motorové vozidlo bolo navrátené do pôvodného stavu, teda do stavu pred škodovou udalosťou. K zaslaní e-mailu žalovanou uviedol, že v tomto prípade ide o povinné zmluvné poistenie, pri ktorom vzniká poškodenému nárok na náhradu škody už samotným vznikom škodovej udalosti, okamihom poškodenia motorového vozidla vinníkom a nie až po vystavení faktúry za opravu. Nejestvuje žiaden právny rámec, ktorý by poisťovni ukladal právo na takýto postup, pričom ak už poisťovňa takýto postup zvolila, nie je to zákonný postup § 799 ods. 3 OZ, ktorý by odôvodňoval krátenie náhrady škody. Poškodenému, ako právnenému predchodcovi žalobcu škodovou udalosťou vznikol nárok na náhradu škody, ktorý je zákonným nárokom. V zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Žalobca teda žiada od žalovanej nahradiť iba sumu za skutočne vykonanú prácu a fakturovanú opravu. Má za to, že žalovaná nepreukázala, či dokumentáciu spolu so Zápisom poškodenému doručil. Aj keby dokumentácia doručená bola, považujeme takúto skutočnosť za bezpredmetnú, nakoľko meritom veci je zákonný nárok na náhradu škody vyplývajúci z povinného zmluvného poistenia. V tomto prípade teda nie je podstatné, či dokumentácia bola zaslaná, ale podstatným je to, či poškodenému bola vnútená škoda. Žalovaná má povinnosť, uhradiť skutočnú výšku škody spôsobenej škodovou udalosťou.

6. Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 16.06.2025 uviedla, že žalobca označil za nezákonné rozdeľovanie autoservisov na autorizované a neautorizované a tvrdí, že toto nemá oporu v legislatíve Slovenskej republiky ani Európskej únie. Žalovaná poukazuje na skutočnosť, že delenie autoservisov na autorizované a neautorizované, zmluvné a nezmluvné je štandardným postupom na trhu uskutočňovania opráv vozidiel. Nejde o výnimočnú okolnosť zo strany žalovanej, práve naopak, ide o typizovaný postup, ktorý sa aplikuje vo vnútroštátnych podmienkach, ako aj v podmienkach Európskej únie. Nariadenie komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20.4.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie o kategórii vertikálnych dohôd a zosúladených postupov a v nariadení komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27.5.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v čl. 1 ods. 1 písm. c) - e) definuje pojem „autorizovaná opravovňa“ a „nezávislá opravovňa“, ako: „autorizovaná opravovňa“ znamená poskytovateľa opravárenských služieb a údržby pre motorové vozidlá, ktorý patrí do distribučného systému zriadeného dodávateľom motorových vozidiel; „nezávislá opravovňa“ znamená: i) poskytovateľa opravárenských služieb a údržby pre motorové vozidlá nepatriaceho k distribučnému systému zriadenému dodávateľom motorových vozidiel, pre ktoré poskytuje opravu alebo vykonáva údržbu; h) autorizovanú opravovňu distribučného systému daného dodávateľa v takom rozsahu, v akom poskytuje opravy alebo údržbu pre motorové vozidlá iného dodávateľa, do ktorého distribučného systému nepatrí;“ Žalobca v rôznych konaniach pred súdmi namieta nezákonnosť rozdeľovania jednotlivých druhov opravovní a využíva nanajvýš kreatívny výklad, pričom takéto delenie autoservisov je zakotvené priamo v záväzných aktoch Európskej únie, ktoré sú pre vnútroštátny právny poriadok záväzné a priamo účinné. Z vyššie uvedeného dôvodu má žalovaná za to, že právna argumentácia žalobcu nie je správna a nemá zákonný podklad. Žalobca vo vyjadrení tiež uviedol, že žalovaná nemá oprávnenie hodnotiť servis a navyše nemá ani dôkazy, že uvedené uskutočnil ich komparáciu, a najmä že sa uvedené týka práve žalobcu. Zároveň tvrdí, že žalovaná nemôže mať vedomosť o tom, ktorý servis spĺňa či nespĺňa uvedené kritériá. Žalovaná na margo týchto tvrdení uvádza, že žalovaná nehodnotí autoservisy ako autorizovaný alebo neautorizovaný, nakoľko toto delenie vzniká na základe toho, či príslušný autoservis má certifikát od výrobcu toho-ktorého vozidla na výkon určitých činností na danom type vozidla. Autorizovaný servis je teda príslušným osvedčením zaradený do distribučného systému dodávateľa motorových vozidiel. Nakoľko žalobca takýmto certifikátom nedisponuje, resp. to nepreukázal, je nesporné, že nie je preukázateľne oficiálne oprávnený na vykonávanie činností v takej kvalite ako autoservis, ktorý prešiel príslušným procesom certifikácie pre daný typ vozidla. Žalobca nijako nepreukázal skutočnosť, že disponuje takou kvalitou ako autorizovaný servis, ktorý je poverený na výkon činnosti priamo výrobcom vozidla. Táto okolnosť má zásadný vplyv na kvalitu vykonanej práce, nakoľko jednotlivé typy vozidiel sa opravujú rozličným spôsobom a vyžadujú si odlišný technologický postup. Tvrdenia žalobcu o tom, že autorizované servis nie sú definované a kategorizované, a že žalovaná nemôže mať vedomosť o tom, ktorý autoservis je autorizovaný, sa nezakladajú na pravde, pričom žalobca ako servis na trhu motorových vozidiel musí mať vedomosť o

proces autorizácie pre daný typ vozidla, a takýmito klamlivými tvrdeniami na účet žalovanej sa zjavne snaží len zavádzať konajúci súd a strany sporu. K žalobcovmu spochybneniu stanovenia ceny opravy v systéme AUDATEX uviedla, že certifikovaný systém AUDATEX je vytvorený obchodnou spoločnosťou Audatex Slovakia, s.r.o. je teda certifikovaný, odbornou verejnosťou uznávaný a celosvetovo využívaný systém s rozsiahlou databázou údajov, z ktorých vychádza. Jeho spochybňovanie žalobcom teda nie je na mieste. Zároveň je zrejmé, že systém AUDATEX nie je vytvorený poisťovňami, ani na nich nemá žiadne napojenie, ktoré účelovo tvrdí žalobca, a ktoré nijako nepreukázal. Žalovaná nemôže opomenúť fakt, že aj napriek tomu, že žalobca spochybňuje kvalitu kalkulácií vytvorených v kalkulačnom programe AUDATEX, on sám využíva tento program na výpočet fakturovanej sumy predložený žalobcom v likvidačnom konaní, kde sa jasne uvádza, že kalkulácia bola uskutočnená v systéme AUDATEX. Má za to, že žalobca nelogicky a účelovo spochybňuje systém AUDATEX, ktorý sám využíva. Žalobca nijako neodôvodnil, prečo uplatnil pri výpočte lakovacie konštanty vo výške 130 %, namiesto 100 %, ktorá je pre daný typ vozidla a spôsob lakovania predpísaná. Čo sa týka zaslania informácie z obhliadky na emailovú adresu žalobcu spoločnosťou Slovexperta, argumentácia žalobcu, že nie je preukázané jej doručenie poškodenému je absurdná. Žalobca navyše nepoprel, že dokumenty boli doručené, iba neurčito spochybňuje spôsob doručovania žalovanou a prenáša na ňu dôkazné bremeno, ktoré nie je na jej strane. Žiaden právny predpis nestanovuje povinnosť zasielať takéto dokumenty poškodenému poštovou zásielkou, doporučené alebo iným konkrétnym spôsobom. Je navyše logické, že dokumenty z obhliadky uskutočnenej odbornou spoločnosťou Slovexperta sú priamo touto spoločnosťou zasielané na adresu poškodeného, resp. žalobcu. Keďže už pri obhliadke, dohadovaní jej termínu a sumarizovaní obhliadky technik Slovexperty informuje žalobcu o tom, že mu dokumenty zašlú na emailovú adresu, nie je na mieste spochybňovanie tohto spôsobu doručovania ani subjektu, s ktorým žalobca po celú dobu likvidácie poistnej udalosti komunikoval a nikdy počas celého procesu nespochybnil jeho oprávnenie konať. Pri obhliadke poškodeného vozidla zároveň žalobca svojim podpisom potvrdil, že spoločnosť Slovexperta spracúva osobné údaje v rozsahu potrebnom na likvidáciu poistnej udalosti a vyjadril súhlas s takýmto postupom. Žalovaná má teda za to, že žalobca len účelovo spochybňuje doručovanie zo strany žalovanej, resp. spoločnosti Slovexperta, a to aj v situácii, keď s takýmto postupom vyjadril súhlas a musel mať vedomosť o tejto e-mailovej komunikácii, keďže danú e-mailovú adresu sám uviedol ako kontakt pre riešenie poistnej udalosti. Žalovaná teda jednoznačne splnila svoju oznamovaciu povinnosť, keď zabezpečila, aby sa informácie nevyhnutné pre likvidáciu poistnej udalosti dostali do dispozičnej sféry poškodeného, resp. žalobcu. Žalobca vo vyjadrení tvrdí, že dôkazné bremeno vo vzťahu k určeniu výšky poistného plnenia je výlučne na strane žalovanej vo vzťahu k všetkým sporným otázkam. Na margo tohto tvrdenia poukazuje na rozhodnutie MS Bratislava III sp. zn.: 62Cb/67/2023 zo dňa 01.10.2024, sp. zn.: B1-36Cb/43/2022 zo dňa 12.11.2024 a sp.zn. 70Cb/34/2023 zo dňa 15.05.2025, rozsudok OS Bratislava I sp. zn.: 35Cb/76/2019. Obdobná sporná otázka je aj v tomto súdnom konaní, kedy žalobca požaduje preplatenie vyšších nákladov, za širší rozsah opravy, ako bol stanovený odborným technikom, pričom svoj nárok žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal. Z tohto dôvodu je nesporné, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia. Žiadal žalobu zamietnuť.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 03.07.2025 opakovane zdôraznil, že predmetom daného sporového konania je zákonný nárok poškodeného voči žalovanej podľa zákona č. 381/2001 Z.z. ktorého účelom je zabezpečiť zvýšenú ochranu poškodených osôb. Tento právny predpis poskytuje špeciálnu právnu úpravu pre prípady, keď bola škoda spôsobená zavinením inej osoby, pričom poškodený neporušil žiadne svoje povinnosti. Hlavným poslaním PZP je zmierniť finančné dopady na poškodeného a zabezpečiť mu náhradu za vzniknutú ujmu na majetku alebo zdraví spôsobenú cudzím konaním. V danom prípade nesporné že došlo k škodovej udalosti, ktorej dôsledkom je poškodenie MV poškodeného. Samotný vznik škody ako ani jej rozsah žalovaná nerozporevala. Poškodený si zabezpečil opravu poškodeného motorového vozidla v servise, ktorý mu za vykonanie opravy doložil vyúčtovanie vo forme faktúry. Vo faktúre je uvedený rozpis prác, rozpis materiálu, jednotková cena, množstvo a výsledná cena. V prípade nároku na náhradu škody z titulu povinného zmluvného poistenia je nevyhnutné akceptovať a postupovať v súlade so zásadou plného odškodnenia (nález Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 155/16). Žalobca splnil všetky zákonom uložené povinnosti k preukázaniu škody a žiada iba zaplatiť sumu, za skutočne vykonanú a fakturovanú opravu. Výška faktúry odzrkadľuje výšku škody, ktorú je žalovaný povinný uhradiť. Keďže opravu realizoval servis na preukázanie oprávnenosti výšky náhrady škody postačuje ako hodnoverný doklad faktúra o oprave vozidla, čo potvrdzuje ustálená súdna prax. (KS PO, 7Cob/18/2020, zo dňa 28.05.2020). K rozdeľovaniu autoservisov na autorizované (zmluvné) a neautorizované (nezmluvné) poisťovňou nemá žiaden zákonný podklad.“. Hodnotenie servisov žalovanou na základe skutočnosti, či autoservis (ne)disponuje certifikátom je v hypotetickej a ničím nepodloženej rovine. Žalobca disponuje oprávnením na vykonávanie podnikateľskej činnosti,

čo je zrejmé z výpisu Obchodného registra, kde má ako predmet podnikateľskej činnosti vymedzenú opravu motorových vozidiel. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že vzťah servisu a poisťovne je pre tento prípad irelevantný. Povinnosť žalovanej nahradiť poškodenému škodu vyplýva priamo zo zákona, ktorý nepodmieňuje nahradenie škody charakterom a vybavením servisu. Žalovaná účelovo a nesprávne zavádza, odkláňa pozornosť od merita veci, ktorým je zákonný nárok poškodeného voči žalovanému vyplývajúci zo zákona č. 381/2001 Z.z. Zmyslom a účelom PZP je eliminovať finančný dopad na poškodeného, ktorý nič neporušil a iným subjektom mu bola na jeho majetku spôsobená škoda. Žalovaná nemá nárok pri plnení škody poškodenému skúmať tretí subjekt, v zákonom vzťahu poisťovňa - poškodený, ktorý nemá a ani nemôže mať vplyv na plnenie. Podmieňovanie vyplatenia škody žalovanou a prihládanie na charakter servisu, nemá zákonný podklad, poukázal na rozhodnutia súdov. Dôkazné bremeno je na strane poisťovne a tá je povinná preukázať zákonný dôvod krátenia. Servis nie je povinným poisťovní dokazovať kvalitu svojej vykonanej práce, pri ktorej bol technologický postup odporúčaný výrobcom dodržaný. Zdôraznil, že kategória servisu nevytvára o kvalite servisu, teda ani o technickom a funkčnom vybavení servisu ani kvalite vykonanej práce. Žalovaná vo vyjadrení poukazuje na Nariadenie komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20.4.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel čl. 1 ods. 1, kde je uvedená definícia autorizovanej a nezávislej opravovne. Daná definícia jednotlivých servisov neobsahuje žiadne podmienky. Rozlišovanie autoservisov súdy judikovali, že je nezákonné a odporuje právu Európskej únie aj v prípade, ak ide o nárok na poistné plnenie z titulu havarijného poistenia, ktoré podlieha prísnejšiemu právnomu režimu ako je to v prípade nároku na náhradu škody z titulu povinného zmluvného poistenia (rozhodnutie KS v Bratislave sp. zn. 5Cob/148/2024 z dňa 24.9.2024, rozsudok OS Bratislava I, sp. zn. 37Cb/55/2021, rozsudok KS v Košiciach zo dňa 30.01.2019, sp. zn. 4Cob/107/2018). K systému AUDATEX a dôkaznému bremenu žalobcu uviedol, že hoci žalobca a žalovaná pri výpočte použili rovnaký kalkulačný program, pričom zohľadnili technologické postupy a potrebu 2-vrstvového UNI lakovania. Lakovacia konštanta nie je pevne stanovená hodnota, ale faktor, ktorý môže byť ovplyvnený viacerými reálnymi okolnosťami, ako sú konkrétne podmienky opravy, typ poškodenia, technológia použitého laku či špecifikácie daného vozidla. Pri lakovaní môže dochádzať k technologickým stratám, napríklad nerovnomernému nanieseniu vrstvy, stekaniu laku alebo nutnosti opakovaného prestriekania, čo vedie k vyššej spotrebe materiálu a času. Výška nároku na poskytnutie náhrady škody sa odvíja od výšky vzniknutej škody a nie od kalkulácie žalovanej. Kalkulácia žalovanej je len interným dokumentom žalovaného. Má slúžiť ako pomôcka, nemá to byť však určujúci a rozhodujúci podklad pre výpočet náhrady škody. Výšku skutočnej škody určuje až faktúra za vykonanú opravu, pretože tá predstavuje skutočnú sumu, ktorú musel poškodený vynaložiť pre to, aby jeho poškodené motorové vozidlo bolo navrátené do pôvodného stavu, teda do stavu pred škodovou udalosťou. Opätovne poukazujeme na rozhodnutia súdov. Už v čase ukončenia šetrenia škodovej udalosti mala žalovaná preukázať, z akého dôvodu, na základe čoho priznala škodu v ňou vypočítanej výške. Žalovaná v oznámení o poistnom plnení zo dňa 17.07.2024 absolútne žiadnym spôsobom, nepreukázala prečo práve v tomto konkrétnom prípade priznala sumu 21 eur bez DPH/hod pre cenu práce a lakováciu konstantu 100%, jej krátenie je nedôvodné a v rozpore s ustanovením § 11 ods. 6 zákona o PZP. Dôkazné bremeno prechádza práve na žalovanú, a to z toho dôvodu, že krátením poistného plnenia má žalovaná priaznivé právne dôsledky. Už v čase ukončenia šetrenia škodovej udalosti mala žalovaná preukázať dôvody, prečo nepriznala nárok na náhradu škody v uplatnenej výške. Argumentácia ktorou sa snaží previesť dôkazné bremeno na osobu žalobcu je právne neopodstatnená (uznesenie KS v Košiciach zo dňa 17.02.2023, sp. zn. 2Co/25/2022, Uznesenie ÚS SR z 21. januára 2015, sp. zn.: II. ÚS 38/201, rozhodnutie NS SR, sp. zn. : 5 Obo/52/2010). K doručovaniu podkladov upozorňuje, že v predmetnej veci ide o nárok z povinného zmluvného poistenia motorového vozidla, pri ktorom vzniká poškodenému nárok na náhradu škody už samotným vznikom škodovej udalosti, teda okamihom poškodenia motorového vozidla spôsobeného vinníkom dopravnej nehody. Tento nárok vzniká ex lege a nie je podmienený doručovaním takýchto dokumentov žalobcovi, resp. právnomu predchodcovi žalobcu. Žalovaná je povinná nahradiť skutočnú výšku škody, ktorá poškodenému vznikla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Jej povinnosť plniť z poistného vzťahu nemožno podmieňovať dodatočnými úkonmi, ktoré zákon nepredpokladá. Uviedol, že všetky rozhodnutia, ktoré na podporu svojich tvrdení predkladá žalovaná sa týkajú nárokov z havarijného poistenia, pri ktorých v dôsledku poistnej udalosti došlo k poškodeniu motorového vozidla, pri ktorom bola poisteným obchodná spoločnosť, preto sa na meritum veci nemôžu aplikovať. Rozsudok MS Bratislava III, sp. zn. B1-36Cb/43/2022 zo dňa 12.11.2024 nie je právoplatným rozhodnutím, keďže v danej veci prebieha odvolacie konanie. Ide o výnimočné rozhodnutie, nie je možné na neho prihladať, keďže ustálená rozhodovacia prax v obdobných veciach je v prospech žalobcu. Všetky otázky, ktoré žalovaná

vzniesla, boli opakovane vyhodnotené ako neodôvodnené. Vo veci nárokov z povinného zmluvného poistenia existuje ustálená rozhodovacia prax súdov, pričom právna problematika je súdom dobre známa a častá. Poukázal na rozhodnutia prvoinštančných a odvolacích súdov. Apeloval na zachovanie princípu právnej istoty, predvídateľnosti súdnych rozhodnutí a rešpektovania záväznosti súdnych autorít. Tieto zásady sú nevyhnutné pre spravodlivé rozhodovanie a prispievajú k dôvere v právny systém, a zároveň zaručujú rovnaké uplatňovanie práva pre všetkých účastníkov konania. Zotrvál na žalobe.

8. Žalobca v konaní predložil nasledovné listiny : Faktúra č. XXXXXXXX a Kalkulácia, Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 14.02.2025, Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 18.02.2025, Cenníky autoservisov, výpis z Obchodného registra.

9. Žalovaná v konaní predložila nasledovné listiny: E-mailová správa zo dňa 30.12.2024, Zápis o poškodení vozidla zo dňa 30.12.2024, Kalkulácia nákladov na opravu zo dňa 30.12.2024, Splnomocnenie pre servis zo dňa 23.12.2024, Kalkulácia zo dňa 30.12.2024.

10. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

11. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

12. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

14. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

15. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu

16. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

17. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

18. Podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

19. Podľa § 442 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch. Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

20. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa odseku 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka, námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky.

22. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná.

26. Žalobca sa podanou žalobou domáha nároku na zaplatenie sumy istiny 521,26 eur titulom náhrady škody, ktoré vznikli vo forme nákladov na opravu motorového vozidla poškodeného (právneho predchodcu žalobcu), v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej klientom žalovaného. Náhradu škody si právny predchodca žalobcu uplatnil u žalovaného faktúrou zo dňa 24.01.2025, ktorej prílohou bol a kalkulácia (rozpis) nákladov na opravu.

27. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou vecnej legitímácie. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, súd uvádza, že predmetom konania je teda skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení so zákonom o PZP, t.j. náklady vzniknuté odstraňovaním dôsledkov poškodenia ktoré vznikli poškodenému a ktorý nárok poškodený postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 18.02.2025 na žalobcu. Preto súd považuje aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore vyplývajúcu z hmotného práva za po preukázanú. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej, ktorú nerozporevala, podľa názoru súdu je subjektom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovanej, a preto je žalovaná v konaní pasívne vecne legitimovaná. Navyše pre úplnosť súd uvádza, že žalovaná plnila právnomu predchodcovi žalobcovi čiastočne pohľadávku titulom náhrady škody v dôsledku škodovej udalosti, čo vyplýva z oznámenia žalovaného o poistnom plnení zo dňa 14.02.2025.

28. Súd mal v konaní preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že dňa 21.12.2024 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle poškodeného, škodová udalosť bola žalovanej riadne ohlásená a zaregistrovaná. Ďalej má súd za preukázané, že poškodený (právny predchodca žalobcu) si dal svoje poškodené motorové vozidlo opraviť v servise, pričom náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške 3 613,88 eur, a táto pohľadávka bola následne uplatnená u žalovanej faktúrou č. 2025019 zo dňa 24.01.2025, ktorej súčasťou je kalkulácia (rozpis) nákladov na opravu.

29. Žalovaná oznámením o poistnom plnení zo dňa 14.02.2025 uviedla, že dňa 14.02.2025 ukončila šetrenie poistnej udalosti a uviedla, že primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis sú vo výške 21,00 eur bez DPH/hod, ktoré zodpovedajú priemernej sadzbe normohodiny práce neautorizovaných servisov v danom regióne a čase. Žalobca takýto postup žalovanej namietal a tvrdil, že si za jednu normohodinu práce účtoval 42 eur bez DPH, čo je cenou obvyklou v danom regióne a poukázal cenník mechanických, karosárskych a lakovacích prác v regióne pre vozidlo Volkswagen Beetle (obdobne ako poškodené.)

30. Súd k tomu uvádza, že ako je zrejme z oznámenia o poistnom plnení žalovaná stanovila primerané náklady na cenu práce vo výške 21,00 eur bez DPH/hod., ktoré ako uviedla v oznámení o plnení zo dňa 14.02.2024 zodpovedajú priemernej sadzbe normohodiny práce v neautorizovaných servisoch v danom regióne a čase, pričom v predmetnom oznámení o poistnom plnení vôbec neuviedla na základe čoho (akých podkladov) dospela k tomuto záveru o primeranosti stanovenej normohodiny, ktorý viedol ku kráteniu poskytnutého poistného plnenia. Ani v konaní nepreukázala opodstatnenosť takéhoto postupu, argumentovala len tým, že išlo o nezmluvný a neautorizovaný servis.

31. Predovšetkým súd uvádza, že je vecou poškodeného, či si nechá svoje poškodené vozidlo opraviť v autorizovanom resp. neautorizovanom servise, pokiaľ ide o servis, ktorý má v predmete činnosti vykonávanie opravy motorových vozidiel. Skutočnou škodou sú potom tie náklady, ktoré museli byť vynaložené na opravu poškodeného motorového vozidla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, pričom primeranou cenou práce sa rozumie cena, ktorá je obvyklá a ktorá zodpovedá priemernej sadzbe normohodiny práce v servisoch v danom regióne a čase. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na žalobcom predložené cenníky iných autoservisov týkajúce sa výšky ceny normohodín za prácu za obdobné motorové vozidlá, ako bolo poškodené motorové vozidlo v danom čase a regióne,

ktoré preukazujú opodstatnenosť vo faktúre účtovanej ceny normohodiny práce. Súd preto uzavrel, že žalovaná nijako relevantne nepreukázala dôvodnosť nepriznania resp. krátenia ceny normohodiny za vykonanú prácu, pričom rozsah vykonaných prác a počet tzv. normohodín ničím ani nespochybňovala. Pokiaľ teda došlo ku kráteniu nároku poškodeného (právneho predchodcu žalobcu) na náhradu škody v tejto časti zo strany žalovanej, ide o nedôvodné krátenie a nárok žalobcu v tejto časti je dôvodný.

32. Žalovaná nepriznala nárok na náhradu škody poškodenému aj v časti priznanie primeraných nákladov na lakovací materiál vypočítaných v kalkulačnom programe (výška lakovacej konštanty 100 %), čo uviedla aj v oznámení o poistnom plnení zo dňa 14.02.2024 a to, že boli neprimerane účtované lakovacie práce, nepreukázaný prístrek krytky zadného nárazníka. Žalobca namietal, že žalovaná žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala na základe čoho považuje cenu vyúčtovanú žalobcom (výška konštanty 130%) za neprimeranú. Servis, t.j. žalobca, pri oprave poškodeného motorového vozidla postupoval tak, aby motorové vozidlo bolo z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzky schopné ako pred škodovou udalosťou. Oprava bola prevedená účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, jej cieľom a zmyslom bolo, aby poškodené motorové vozidlo spĺňalo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické kritériá ako pred škodovou udalosťou. Žalovaná k tomu poukázala na kalkuláciu spoločnosti Sloveexpert po obhliadke, ďalej uviedla, že nevyučuje, že po odstrojení vozidla pri jeho oprave sa môžu objaviť ďalšie poškodenia, ktoré pri prvotnej obhliadke neboli viditeľné. Za týmto účelom je však poškodený poučený, že v týchto situáciách je nevyhnutné privolať technika za účelom uskutočnenia doobhliadky, obhliadkou nebola preukázaná potreba prístreku krytky zadného nárazníka, žalobca, resp. autoservis bez konzultácie so žalovanou, v rozpore s poučením riadne adresovaným žalobcovi a servisu, uskutočnil opravné úkony, ktoré zjavne neboli nevyhnutné.

33. Súd k tomu uvádza, že z vykonaného dokazovania a to z faktúry o výške ceny opravy poškodeného motorového vozidla a z k nej pripojenej kalkulácie t.j. rozpisu skutočne uskutočnených prác a výkonov, má za preukázané aj v časti prác a materiálu za lakovanie, že žalobca si uplatňuje iba cenu opravy motorového vozidla a poškodených dielov v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Pokiaľ žalovaná poukazuje na nepotrebnosť rozsahu a obsahu úkonov opravy autoservisom v časti lakovacej konštanty, súd poukazuje na to, že sama pritom uvádza, že po odstrojení vozidla pri jeho oprave sa môžu objaviť ďalšie poškodenia, ktoré pri prvotnej obhliadke neboli viditeľné, pričom ich neuhradenie namieta s tým, že žalobca, resp. autoservis bez konzultácie so žalovanou, v rozpore s poučením riadne adresovaným žalobcovi a servisu, uskutočnil opravné úkony, ktoré zjavne neboli nevyhnutné. Súd k tomu uvádza, že žalobcovi (poškodenému) z nijakého právneho predpisu nevyplýva povinnosť zavolať žalovanú na doobhliadku vozidla, schválenie úkonu opravy a pod. Žalobcovi resp. jeho právnomu predchodcovi ako poškodenému vyplýva iba povinnosť preukázať výšku škody, ktorá vznikla na poškodenom motorovom vozidle v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Z predloženej faktúry za opravu poškodeného motorového a k nej priloženej kalkulácie nákladov na opravu žalobca preukázal výšku ceny opravy za poškodené motorové vozidlo a teda aj výšku skutočnej škody a to aj v časti nákladov na lakovanie.

34. V tejto súvislosti a aj vzhľadom poukaz žalovanej na kalkuláciu spoločnosti Sloveperta resp. žalovanej súd uvádza, že je pojmovo nemožné, aby náklady na opravu skutočne vynaložené (fakturované) servisom, ktorý opravu vykonal boli nepreukázané, len v dôsledku prvotného odhadu tretej osoby resp. žalovanej pri obhliadke vozidla. Pokiaľ ide o lakovanie krytky zadného nárazníka, súd poukazuje na skutočnosť, že v Zápise o poškodení motorového vozidla poverený obhliadajúci technik žalovanej uviedol: Diely na výmenu KRYT NÁRAZNÍKA Z, SPOJLER NÁRAZÍKA Z, Lakovanie, KRYT NÁRAZNÍKA Z (lak nového dielu). V tejto súvislosti súd poukazuje aj na vyjadrenie žalobcu, že aj na základe uvedeného je preukázané, že zadný nárazník bol v dôsledku škodovej udalosti vymenený a následne aj lakovaný. Vzhľadom na konštrukciu daného dielu bolo nevyhnutné, aby lakovaním prešli aj všetky jeho viditeľné súčasti vrátane krytky zadného nárazníka. Ak by totiž táto krytka nebola lakovaná, došlo by k viditeľnému rozdielu v odtieni farby medzi jednotlivými časťami nárazníka, čo by spôsobilo nejednotný vzhľad vozidla. Súd v zhode so žalobcom dospel k záveru, že žalovaná nijako nepreukázala resp. relevantne nespochybnila skutočnosť, že servis, t.j. žalobca, pri oprave poškodeného motorového vozidla nepostupoval tak, aby motorové vozidlo bolo z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzky schopné ako pred škodovou udalosťou, že oprava nebola prevedená účelne a nesmerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, ani že jej cieľom a zmyslom nebolo, aby poškodené motorové vozidlo spĺňalo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické kritériá ako pred škodovou udalosťou. Navyše súd poukazuje aj na to, že trhovú hodnotu opravovaného motorového vozidla je po jeho oprave nepochybne nižšia, ako pred jeho opravou.

35. Súd preto uzavrel, že žalobca preukázal výšku skutočnej škody, t.j. výšku nákladov, ktoré reálne a preukázateľne vznikli poškodenému t.j. právnomu nástupcovi žalobcu v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, ktorú spôsobil poistenec žalovanej a to vo výške 3 613,88 eur, ktorá vyplýva z faktúry

č.2025019 zo dňa 24.01.2025. Súd nepovažuje krátenie nároku žalobcu na náhradu škody zo strany žalovanej za opodstatnené. Nakoľko žalovaná plnila titulom náhrady škody iba sumu vo výške 3 092,21 eur, rozdiel vo výške 521,67 eur je povinná zaplatiť žalobcovi. S poukazom na uvedené súd zaviazal žalovanú na úhradu sumy istiny vo výške 527,67 eur žalobcovi.

36. Žalobca si popri istine uplatnil aj úroky z omeškania. Pokiaľ ide o úroky z omeškania súd zastáva právny názor, že špecifické ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP sa vzťahuje v prípade nároku na vznik omeškania v dôsledku nesplnenia povinnosti poisťovateľa uvedenej v § 11 ods. 6 zákona o PZP, avšak v prípade porušenia povinnosti uvedenej v §11 ods.7 zákona o PZP je nutné aplikovať v prípade neposkytnutia poistného plnenia v plnom rozsahu v tam uvedenej lehote ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP, ktoré je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku *lex specialis*, nezbavuje poisťovateľa povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorenie plnenia a to aj v prípade, ak poisťovateľ splnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona o PZP. Žalovaná skončila šetrenie poistnej udalosti dňa 14.02.2025 a bola povinná následne v celom rozsahu plniť v lehote do 15 dní od skončenia šetrenia (§ 11 ods. 7 zákona o PZP), pričom táto lehota uplynula dňa 02.03.2025. Nasledujúcim dňom sa žalovaná dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu. Preto súd zaviazal žalovanú aj na úhradu úrokov z omeškania za žalobcom požadovanú dobu omeškania t.j. od 02.03.2025 do zaplatenia v zákonom stanovenej výške platnej k prvému dňu vzniku omeškania.

37. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

38. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 CSP podľa zásady úspechu v spore tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

41. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný v stanovenej lehote dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.